

REPUBLIKA E KOSOVËS - РЕПУБЛИКА КОСОВО - REPUBLIC OF KOSOVO

**GJYKATA KUSHTETUESE
УСТАВНИ СУД
CONSTITUTIONAL COURT**

Prishtinë, më 21 maj 2021
Nr. ref.:RK1778/21

AKTVENDIM PËR PAPRANUESHMËRI

në

rastin nr. KI109/20

Parashtrues

Hamzi dhe Daim Kaloshi

**Vlerësim i kushtetutshmërisë
së Aktgjykimit të Gjykatës Supreme të Republikës së Kosovës,
Rev. nr. 122/2018, i 28 tetorit 2019**

GJYKATA KUSHTETUESE E REPUBLIKËS SË KOSOVËS

e përbërë nga:

Arta Rama-Hajrizi, kryetare
Bajram Ljatifi, zëvendëskryetar
Bekim Sejdiu, gjyqtar
Selvete Gërxhaliu-Krasniqi, gjyqtare
Gresa Caka-Nimani, gjyqtare
Safet Hoxha, gjyqtar
Radomir Laban, gjyqtar
Remzije Istrefi-Peci, gjyqtare dhe
Nexhmi Rexhepi, gjyqtar

Parashtruesi i kërkesës

1. Kërkesa është dorëzuar nga Hamzi Kaloshi dhe Daim Kaloshi nga Komuna e Hanit të Elezit, të cilët i përfaqëson avokati Zaim Istrefi nga Prishtina (në tekstin e mëtejme: parashtruesit e kërkesës).

Vendimi i kontestuar

2. Parashtruesit e kërkesës kontestojnë Aktgjykimin [Rev.nr.122/2018] e 28 tetorit 2019, të Gjykatës Supreme të Republikës së Kosovës (në tekstin e mëtejshëm: Gjykata Supreme), në lidhje me Aktgjykimin [Ac.nr. 1841/2013] të Gjykatës së Apelit të Kosovës (në tekstin e mëtejshëm: Gjykata e Apelit).
3. Aktgjykimin e kontestuar parashtruesit e kërkesës e kanë pranuar me 4 maj 2020.

Objekti i çështjes

4. Objekt i çështjes është vlerësimi i kushtetutshmërisë së Aktgjykimit të kontestuar, përmes të cilit pretendohet se parashtruesve të kërkesës u janë shkelur të drejtat dhe liritë themelore të tij të garantuara me nenet 31 [E Drejta për Gjykim të Drejtë dhe të Paanshëm] dhe 54 [Mbrojtja Gjyqësore e të Drejtave] të Kushtetutës së Republikës së Kosovës (në tekstin e mëtejshëm: Kushtetuta) dhe nenin 6 të Konventës Evropiane për të Drejtat e Njeriut (në tekstin e mëtejshëm: KEDNJ).

Baza juridike

5. Kërkesa bazohet në paragrafin 1 dhe 7 të nenit 113 [Juridiksioni dhe Palët e Autorizuara] të Kushtetutës, në nenet 22 (Procedimi i kërkesës) dhe 47 (Kërkesa individuale) të Ligjit nr. 03/L-121 për Gjykatën Kushtetuese të Republikës së Kosovës (në tekstin e mëtejshëm: Ligji) dhe në rregullin 32 (Parashtrimi i kërkesave dhe përgjigjeve) të Rregullores së punës së Gjykatës Kushtetuese të Republikës së Kosovës (në tekstin e mëtejshëm: Rregullorja e punës).

Procedura në Gjykatë

6. Më 8 korrik 2020, parashtruesit e kërkesës parashtruan kërkesën e tyre në Gjykatën Kushtetuese të Republikës së Kosovës (në tekstin në vijim: Gjykata).
7. Më 21 korrik 2020, Kryetarja e Gjykatës caktoi gjyqtarin Safet Hoxha gjyqtar raportues dhe Kolegjin shqyrtues, të përbërë nga gjyqtarët: Selvete Gërxhaliu-Krasniqi (kryesuese), Bajram Ljatifi dhe Radomir Laban (anëtarë).
8. Më 29 korrik 2020, Gjykata njoftoi parashtruesit e kërkesës dhe një kopje e kërkesës iu dërgua Gjykatës Supreme.
9. Në të njëjtën ditë, Gjykata kërkoi nga Gjykata Themelore në Ferizaj, Dega në Kaçanik (në tekstin e mëtejshëm: Gjykata Themelore), që të dorëzojë fletëkthesën, e cila dëshmon se kur parashtruesit e kërkesës e kanë pranuar Aktgjykimin e kontestuar të Gjykatës Supreme.
10. Më 17 gusht 2020, Gjykata Themelore e dorëzoi në Gjykatë fletëkthesën, që dëshmon se parashtruesit e kërkesës e kishin pranuar Aktvendimin e kontestuar më 4 maj 2020.

11. Më 5 maj 2021, Kolegji shqyrtues shqyrtoi raportin e gjyqtarit raportues dhe njëzëri i rekomandoi Gjykatës papranueshmërinë e kërkesës.

Përmbledhja e fakteve

12. Më 4 mars 2008, në rrugën magjistrale Prishtinë – Ferizaj, në fshatin Prelez i Jerlive, ishte shkaktuar aksidenti i komunikacionit, në të cilin morën lëndime të rënda trupore E.K. (Njerka e parashtruesve të kërkesës), e cila nga këto lëndime ka vdekur në vendin e ngjarjes. Veturën "Gjip Suzuki" në të cilën ishte e ndjera E.K. vozitej nga parashtruesi i kërkesës Hamzi Kaloshi, veturë kjo që ishte goditur nga një veturë tjetër e tipit Audi D2, si rezultat i mospërshtatjes së shpejtësisë së automjetit me kushtet e rrugës. Në aksident ishte e përfshirë edhe një veturë tjetër "Pickup" e cila kishte dalë në rrugë pa u siguruar se e pengon lëvizjen e automjeteve tjera. Rrjedhimisht, parashtruesi i kërkesës Hamzi Kaloshi pëson lëndime trupore, ndërsa që të dy parashtruesit konsiderohet se pësojnë dhimbje shpirtërore për shkak të vdekjes së njerëzës së tyre.
13. Më 15 tetor 2008, parashtruesit e kërkesës si dhe S. Th. dhe Xh. B. (motrat nga babai të parashtruesve të kërkesës) paraqitën padi kundër përgjegjësve të shkaktimit të aksidentit, përkatësisht kundër kompanisë së sigurimeve "Insig", në të cilën ishte e siguruar vetura Audi D2, dhe Byrosë Kosovare të Sigurimit për sa i përket përgjegjësisë së personit NN lidhur me lëshimet e bëra nga vetura "Pickup". Të njëjtit kërkuan që të detyrohen të paditurat që në emër të kompensimit të dëmit në emër të (i) dhimbjeve shpirtërore për fëmijët e të ndjerës në shumë të përgjithshme prej 28.000€ dhe në emër të (ii) shpenzimeve materiale për shpenzime të varrimit dhe ngritje të përkujtimores në shumë të përgjithshme prej 31.000€ të gjitha këto me kamatë ligjore të cilën e paguajnë bankat në mjetet e afatizuara mbi 12 muaj duke filluar nga 04 marsi 2008, e deri në pagesën definitive, si dhe shpenzimet e procedurës kontestimore në afat prej 15 ditësh nga dita e plotfuqishmërisë së aktgjykimit nën kërcënim të përmbartimit të dhunshëm.
14. Në një datë të paspecifikuar, kompania "Insig" në cilësinë e të paditurit të parë, parashtron përgjigje në padi duke konsideruar që pjesën më të madhe të përgjegjësisë për këtë aksident e mban Byroja Kosovare e Sigurimit për shkak se deri tek aksidenti ka ardhur me lëshimet e automjetit Pickup të drejtuar nga personi NN për të cilën përgjegjësia bie mbi të paditurën e dytë, përkatësisht Byronë Kosovare të Sigurimit. Gjithashtu, kompania "Insig" kontestoi lartësinë e kërkesëpadisë, ku theksoi se shumatat e kërkuara janë shuma të larta dhe nuk ishin në harmoni me kriteret të cilat aplikohen nga Kompanitë e sigurimeve dhe Praktika gjyqësore.
15. Në një datë të paspecifikuar, i padituri i dytë, përkatësisht Byroja Kosovare e Sigurimit parashtrroi përgjigje në padi, duke kundërshtuar në tërësinë e saj kërkesëpadinë si për nga baza, njashtu edhe për nga lartësia, sepse sipas raportit të policit hetues që përshkruante aksidentin, askund nuk evidentohet përfshirja në aksident e personit NN, mirëpo në mënyrë eksplicite thuhet se deri tek aksidenti ka ardhur kur automjeti "Audi D2", të cilin e drejtonte A.B sepse i njëjti nuk e kishte përshtatur shpejtësinë e lëvizjes me kushtet e rrugës, duke e goditur automjetin "Gjip Suzuki", të cilin e drejtonte parashtruesi i kërkesës Hamzi Kaloshi, rrjedhimisht janë të pa qëndrueshme pretendimet e kompanisë "Insig"

se në aksidentin e komunikacionit ka kontribuar edhe personi NN, sepse mungonte pika e kontaktit në mes të personit NN dhe automjeteve të përfshira në këtë aksident.

16. Më 19 mars 2013, Gjykata Themelore përmes Aktgjykimit [C.nr.168/12] miratoi (i) pjesërisht si të bazuar kërkesëpadinë e parashtruesve të kërkesës dhe S.Th e Xh. B (motrat nga babai të parashtruesve të kërkesës), dhe detyroi të paditurat Kompaninë e Sigurimeve "Insig" dhe Byroja Kosovare e Sigurimeve, që atyre në mënyrë solidare t'ua kompensojnë dëmin jomaterial dhe material të pësuar si pasojë e lëndimeve të shkaktuara në aksidentin e komunikacionit dhe atë: I/a Dëmin jomaterial për dhimbjet shpirtërore për vdekjen e anëtarit të familjes nënë-njerkës edhe atë: Hamzi Kaloshit për vdekjen e njerkës shumë prej 5.000 €; Daim Kaloshit për vdekjen e njerkës shumë prej 5.000 €; S.Th. për vdekjen e nënës shumë prej 6.000 €, Xh.B. për vdekjen e nënës shumë prej 6.000 €; I/b Dëmin Material në emër të shpenzimeve materiale parashtruesit të kërkesës Hamzi Kaloshi t'ia kompensoj dëmin material edhe atë: për shpenzimet e varrimit shumë prej 1.500 €; Për ngritjen e përmendores shumë prej 1.000 €; Gjithsej Ia + Ib shumë prej 24.500 € me kamatë si për mjetet e deponuara në bankë duke filluar prej 29 prillit 2009; (iii) Refuzohet, si e pabazuar pjesa tjetër e kërkesëpadisë mbi shumat e gjykuara për paditësin Hamzi Kaloshi në shumë prej 1000 € dhe Daim Kaloshi, në shumë prej 1000 €; (iv) detyroi të paditurit që paditësve t'ua paguaj shpenzimet e procedurës kontestimore shumë prej 2.056.00 €, në afat prej 15 ditësh nga dita e marrjes së aktgjykimit në dorëzim, nën kërcënimin e përmbarimit me dhunë.
17. Kundër Aktgjykimit të lartcekur, në afat ligjor, në mënyrë të veçantë paraqitën ankesë e paditura e parë Kompania e Sigurimeve "Insig" dhe i padituri i dytë-Byroja Kosovare e Sigurimit dhe atë: (i) për shkak të shkeljes esenciale të procedurës kontestimore; (ii) vërtetimit të gabuar dhe jo të plotë të gjendjes faktike dhe (iii) aplikimit të gabuar të së drejtës materiale, me propozim që Gjykata e Apelit ta aprovojë ankesat e tyre dhe të ndryshojë vendimin gjyqësor ose lëndën ta kthejë në rigjykim dhe vendosje.
18. Më 13 shkurt 2018, Gjykata e Apelit përmes Aktgjykimit [Ac.nr.1841/2013]: (i) pranoi pjesërisht ankesat e të paditurës së parë-Kompania e Sigurimeve "Insig" dhe të paditurës së dytë-Byroja Kosovare e Sigurimeve, duke ndryshuar Aktgjykimin e Gjykatës Themelore, në pikën I (një) të dispozitivit, në pjesën e kërkesëpadisë së parashtruesve të kërkesës Hamzi Kaloshi dhe Daim Kaloshi, sa i përket dëmit jo material dhe atë për vdekjen e njerkës, ashtu që gjykoi si në vijim: Refuzoi si të pabazuar kërkesëpadinë e tyre, me të cilën kishin kërkuar që të detyrohen të paditurit që në emër të dëmit jo material për dhimbjet shpirtërore për vdekjen e anëtarit të familjes-njerkës, që t'ia paguajnë shumë e përgjithshme për të dy paditësit (parashtruesit e kërkesës), në vlerë prej 10.000 €; (ii) Refuzoi si të pathemelta ankesat e të paditurës së parë Kompania e Sigurimeve "Insig" dhe të paditurës së dytë Byroja Kosovare e Sigurimeve, në pikën I (një) të dispozitivit në pjesën tjetër të kërkesëpadisë që paditësve S.Th. dhe Xh.B., sa i përket dëmit jo për dhimbjet shpirtërore për vdekjen e anëtarit të familjes-nënës, si dhe në emër të dëmit material për paditësin Hamzi Kaloshi për shpenzimet e varrimit dhe për ngritjen e përmendores, si dhe pikën IV (katër) të dispozitivit për shpenzimet e procedurës, ashtu që në këtë pjesë Aktgjykimi i Gjykatës Themelore vërtetohet.

19. Në një datë të pacaktuar, parashtruesit e kërkesës dhe i padituri i dytë – Byroja Kosovare e Sigurimit paraqitën kërkesë për revizion, duke e kontestuar Aktgjykimin e Gjykatës së Apelit, për shkak të shkeljeve thelbësore të dispozitave të procedurës kontestimore nga neni 182 i Ligjit të Procedurës Kontestimore (në tekstin në vijim: LPK) dhe zbatimit të gabuar të ligjit material, me propozim që të prishen aktgjykimet e gjykatave të instancave më të ulëta dhe lënda ti kthehet gjykatës së shkallës së parë në rigjykim.
20. Më 28 tetor 2019, Gjykata Supreme e Kosovës (në tekstin në vijim: Gjykata Supreme) refuzoi si të pabazuar, revizionin e parashtruesve të kërkesës dhe të paditurës së dytë-Byroja Kosovare e Sigurimeve, paraqitur kundër Aktgjykimit të Gjykatës së Apelit [Ac. nr.1841/2013] të 13 shkurtit 2018.

Pretendimet e parashtrueseve të kërkesës

21. Fillimisht parashtruesit e kërkesës theksojnë që përmes Aktgjykimit të kontestuar, pretendojnë se u janë shkelur të drejtat dhe liritë themelore të tyre të garantuara me nenet 31 [E Drejta për Gjykim të Drejtë dhe të Paanshëm] dhe 54 [Mbrojtja Gjyqësore e të Drejtave] të Kushtetutës së Republikës së Kosovës (në tekstin e mëtejme: Kushtetuta) dhe nenin 6 të Konventës Evropiane për të Drejtat e Njeriut (në tekstin e mëtejme: KEDNJ).
22. Në vijim ata pretendojnë se shkeljet e lartcekura kanë ndodhur kur atyre u është mohuar drejta në një proces të rregullt gjyqësor, të cilët në aksidentin e trafikut kanë përjetuar dhimbje të mëdha shpirtërore për vdekjen e njeriës së tyre, pasi që të njëjtit jetonin në të njëjtën bashkësi familjare që nga fëmijëria e hershme, që nga atëherë kur mbetën pa nënën e tyre biologjike, por që njeriën e konsideronin në vend të nënës. Prandaj refuzimi i kërkesëpadisë nga gjykatat e rregullta është në kundërshtim me dispozitat ligjore dhe se atyre iu shkaktua dëm i pariparueshëm me fajin e palëve kundërshtare.
23. Parashtruesit e kërkesës në vijim theksojnë që ata nuk mund të pajtohen me arsyetimin e vendimeve nga ana e Gjykatës së Apelit dhe Gjykatës Supreme, të cilat nuk kishin dhënë arsye bindëse se pse e kanë ndryshuar vendimin e Gjykatës Themelore, kur të gjitha instancat e gjyqësorit të rregullt janë bazuar në nenin 201 paragrafi 1 të LMD-së, por kanë bërë interpretim të ndryshëm, pra Gjykata Themelore ka bërë interpretim të saktë të dispozitës ligjore, ndërsa interpretimet e Gjykatës së Apelit dhe Gjykatës Supreme ishin të padrejta.
24. Përfundimisht, parashtruesit e kërkesës, theksojnë se janë të vetëdijshëm se Gjykata Kushtetuese nuk ka për detyrë të shqyrtoj nëse Gjykata Supreme apo ajo e Apelit e kanë interpretuar saktë ligjin e aplikueshëm apo jo (ligjshmërinë e Aktgjykimeve) mirëpo në rastin konkret të dy instancat, me Aktgjykimet e tyre arbitrarë, në rastin konkret atyre iu kanë shkelur të drejtat dhe liritë individuale të garantuara me Kushtetutë, respektivisht neni 31 i Kushtetutës në lidhje me nenin 6 të KEDNJ-së.
25. Përfundimisht, parashtruesit e kërkesës kërkojnë që kërkesa të (i) Deklarohet e Pranueshme; (ii) të konstatohet se ka pasur shkelje të nenit 31 (E drejta për Gjykim të drejtë dhe të Paanshëm) në lidhje me nenin 6 (E drejta për proces të

Rregullt Gjyqësor) të KEDNJ-së dhe nenit 54 (Mbrojtja Gjyqësore e të drejtave) të Kushtetutës; (iii) të shpallen të pavlefshme Aktgjykimi i Gjykatës së Apelit [AC.nr.1841/13 i miratuar me 13 shkurt 2018 dhe Aktgjykimi i Gjykatës Supreme të Kosovës, [Rev.nr.122/18], i miratuar me 28 tetor 2019; (iv) të mbetet në fuqi Aktgjykimi [C.nr.168/12] 19 mars 2013, i Gjykatës Themelore në Ferizaj - Dega në Kaçanik. Përmes së cilës pjesërisht ishte miratuar kërkesëpadia e parashtruesve të kërkesës duke detyruar Kompaninë e Sigurimeve "Insig" në Prishtinë dhe Byronë Kosovare të Sigurimeve (BKS) në Prishtinë, që t'ua kompensojnë në mënyrë solidarë dëmin jo material dhe material të pësuar si pasojë e lëndimeve të shkaktuara në aksidentin e komunikacionit [...].

Dispozitat Relevante Kushtetuese dhe Ligjore

Kushtetuta e Republikës së Kosovës

[...]

Kapitulli II Të Drejtat dhe Liritë Themelore

[...]

Neni 31

[E Drejta për Gjykim të Drejtë dhe të Paanshëm]

1. *Çdokujt i garantohet mbrojtje e barabartë e të drejtave në procedurë para gjykatave, organeve të tjera shtetërore dhe bartësve të kompetencave publike.*
[...]

Konventa Evropiane për të Drejtat e Njeriut

Titulli I Të Drejtat dhe Liritë

Neni 6

(E drejta për një proces të rregullt)

1. *Çdo person ka të drejtë që çështja e tij të dëgjohet drejtësisht, publikisht dhe brenda një afati të arsyeshëm nga një gjykatë e pavarur dhe e paanshme, e krijuar me ligj, e cila do të vendosë si për mosmarrëveshjet në lidhje me të drejtat dhe detyrimet e tij të natyrës civile, ashtu edhe për bazueshmërinë e çdo akuze penale në ngarkim të tij. Vendimi duhet të jepet publikisht, por prania në sallën e gjykatës mund t'i ndalohej shtypit dhe publikut gjatë tërë procesit ose gjatë një pjese të tij, në interes të moralit, të rendit publik ose sigurisë kombëtare në një shoqëri demokratike, kur kjo kërkohej nga interesat e të miturve ose mbrojtja e jetës private të palëve në proces ose në shkallën që çmohet tepër e nevojshme nga gjykata, kur në rrethana të veçanta publiciteti do të dëmtojte interesat e drejtësisë.*
[...]

**LIGJI Nr.29/78 MBI MARRËDHËNIET E DETYRIMEVE I VITIT
1978**

**Personat që kanë të drejtë për kompensim në të holla në rast
vdekjeje ose të invaliditetit të rëndë
Neni 201**

Në rast vdekjeje të ndonjë personi, gjykata mund t'u gjykojë anëtarëve të familjes së tij të ngushte (bashkëshorti, fëmijët dhe prindërit) kompensim të drejtë në të holla për dhimbjet e tyre shpirtërore.

Ky kompensim mund t'u gjykohet edhe vëllezërve dhe motrave në qoftë se midis tyre dhe personit të vdekur ka ekzistuar bashkëjetesa e vazhdueshme. Në rast të invaliditetit sidomos të rëndë të ndonjë personi gjykata mund t'u gjykojë bashkëshortit, fëmijëve dhe prindërve kompensim të drejtë në të holla për dhimbjet e tyre shpirtërore.

Kompensimi nga paragrafët 1 dhe 3 të këtij neni mund t'i gjykohet edhe bashkëshortit jashtë martese në qoftë se midis tij dhe të vdekurit, respektivisht të lezionuar ka ekzistuar bashkëjetesa e vazhdueshme.

LIGJ Nr.03/L-006 PËR PROCEDURËN KONTESTIMORE

Neni 182

182.1 Shkelja thelbësore e dispozitave të procedurës kontestimore ekziston në çoftë se gjykata gjatë procedurës nuk e ka zbatuar apo ka zbatuar në mënyrë jo të drejtë ndonjë dispozitë të këtij ligji, kurse kjo ka pasur apo ka mundë të ketë ndikim në nxjerrjen e aktgjykimit të ligjshëm e të drejtë.

182.2 Shkelja thelbësore e dispozitave të procedurës kontestimore ekziston gjithmonë:

a) në qoftë se gjykata është përbërë jo sipas dispozitave ose në çoftë se në nxjerrjen e aktgjykimit ka marrë pjesë gjyqtari që nuk ka marrë pjesë në seancën kryesore;

b) në qoftë se është vendosur për kërkesën e cila nuk bënë pjesë në juridiksionin gjyqësor;

c) në çoftë se në nxjerrjen e aktgjykimit ka marrë pjesë gjyqtari i cili sipas ligjit duhet të përjashtohet, respektivisht me vendim të gjykatës ka qenë i përjashtuar ose me rastin e dhënies se vendimit ka marrë pjesë personi i cili nuk e ka cilësinë e gjyqtarit;

d) në çoftë se gjykata sipas prapsmit të palëve gabimisht ka vendosur se është e kompetencës lëndore; e) në çoftë se është vendosur për kërkesën sipas padisë të ngritur pas afatit të përcaktuar me ligj;

f) në çoftë se gjykata ka vendosur për kërkesëpadinë për të cilën është me kompetencë lëndore gjykata më e lartë e llojit të njëjtë, gjykata e llojit tjetër;

g) në qoftë se në kundërshtim me dispozitat e këtij ligji, gjykata e ka bazuar vendimin e vetë në disponimin e palejueshëm të palëve, (neni 3 paragrafi 3 i këtij ligji);

h) në qoftë se në kundërshtim me dispozitat e këtij ligji, gjykata ka nxjerr aktgjykim për shkak të pohimit, mosbindjes, mungesës, heqjes dorë nga kërkesëpadia, ose pa mbajtjen e shqyrtimit kryesor;

i) në qoftë se ndonjëres nga palët me veprimin e paligjshëm, e sidomos me mosdhënien e mundësisë për shqyrtimin e çështjes në gjykatë;

j) në qoftë se në kundërshtim me dispozitat e këtij ligji, gjykata e ka refuzuar kërkesën e palës, që në procedurë të përdorë gjuhën dhe shkrimin e vet e të ndjek procesin në gjuhën e vet, kurse për këtë arsye ankohet;

k) në qoftë se në procedurë si paditës, ose i paditur, ka marrë pjesë personi që nuk mund të jetë palë në procedurë, apo në qoftë se palën që është person juridik nuk e ka përfaqësuar personi i autorizuar, ose në 38 qoftë se palën me pazotësi procedurale nuk e ka përfaqësuar përfaqësuesi ligjor ose në qoftë se përfaqësuesi ligjor, respektivisht përfaqësuesi me prokurë i palës nuk ka pasur autorizim të nevojshëm për zhvillimin e procedurës apo për kryerjen e ndonjë veprimi në procedurë, në qoftë se zhvillimi i procedurës, respektivisht ushtrimi i veprimeve të veçanta në procedurë nuk është lejuar më vonë;

l) në qoftë se është vendosur për kërkesën për të cilën vazhdon procedura apo për të cilën më parë është nxjerr aktgjykim i formës së prerë, ose prej të cilit paditësi njëherë ka hequr dorë ose për të cilin është lidhur pajtimi gjyqësor;

m) në qoftë se, në kundërshtim me ligjin është përjashtuar publiku në seancën kryesore;

n) në qoftë se aktgjykim i ka të meta për shkak të të cilave nuk mund të ekzaminohen, e sidomos në qoftë se dispozitivi i aktgjykimit është i pakuptueshëm apo kontradiktor me vetvete ose me arsyet e aktgjykimit, apo nëse aktgjykim i nuk ka fare arsye apo në të nuk janë treguar fare arsyet për faktet vendimtare, ose ato arsye janë të paqarta, ose kontradiktore, ose nëse për faktet vendimtare ekzistojnë kundërthënie midis asaj që në arsyet e aktgjykimit thuhet për përmbajtje të dokumentit ose të procesverbalit për thëniet e dhëna në procedurë dhe të vet atyre dokumenteve ose të procesverbalit;

o) në qoftë se me aktgjykim është tejkaluar kërkesëpadia.

Vlerësimi i pranueshmërisë së kërkesës

26. Gjkata së pari vlerëson nëse parashtruesit e kërkesës i kanë përmbushur kriteret e pranueshmërisë, të përcaktuara me Kushtetutë dhe të specifikuara më tej me Ligj dhe me Rregullore të punës.

27. Në këtë drejtim, Gjykata, fillimisht, i referohet paragrafëve 1 dhe 7 të nenit 113 [Juridiksioni dhe Palët e Autorizuara] të Kushtetutës, që përcaktojnë:

“1. Gjykata Kushtetuese vendos vetëm për rastet e ngritura para gjykatës në mënyrë ligjore nga pala e autorizuar.

[...]

7. Individët janë të autorizuar të ngrenë shkeljet nga autoritetet publike të të drejtave dhe lirive të tyre individuale, të garantuara me Kushtetutë, mirëpo vetëm pasi të kenë shteruar të gjitha mjetet juridike të përcaktuara me ligj.”

28. Në vazhdim, Gjykata gjithashtu shqyrton nëse parashtruesit e kërkesës i kanë përmbushur kriteret e pranueshmërisë, siç përcaktohet me Ligj. Në lidhje me këtë, Gjykata së pari i referohet neneve 47 (Kërkesa individuale), 48 (Saktësimi i kërkesës) dhe 49 (Afatet) të Ligjit, të cilët përcaktojnë:

Neni 47
(Kërkesa individuale)

“1. Çdo individ ka të drejtë të kërkojë nga Gjykata Kushtetuese mbrojtje juridike në rast se pretendon se të drejtat dhe liritë e tij individuale të garantuara me Kushtetutë janë shkelur nga ndonjë autoritet publik.

2. Individ i mund të ngrejë kërkesën në fjalë vetëm pasi që të ketë shteruar të gjitha mjetet juridike të përcaktuara me ligj.”

Neni 48
(Saktësimi i kërkesës)

“Parashtruesi i kërkesës ka për detyrë që në kërkesën e tij të qartësojë saktësisht se cilat të drejta dhe liri pretendon se i janë cenuar dhe cili është akti konkret i autoritetit publik të cilin parashtruesi dëshiron ta kontestoj.”

Neni 49
(Afatet)

“Kërkesa parashtrohet brenda afatit prej katër (4) muajve. Afati fillon të ecë që nga dita kur parashtruesit i është dorëzuar vendimi gjyqësor ...”.

29. Për sa i përket përmbushjes së këtyre kriterëve, Gjykata konstaton se parashtruesit e kërkesës janë palë e autorizuar, që kontestojnë një akt të një autoriteti publik, përkatësisht Aktgjykimin [Rev.nr.122/2018] e 28 tetorit 2019, të Gjykatës Supreme, pasi i kanë shteruar të gjitha mjetet juridike të përcaktuara me ligj. Parashtruesit e kërkesës gjithashtu i kanë qartësuar të drejtat dhe liritë që ata pretendojnë se u janë shkelur në pajtim me kërkesat e nenit 48 të Ligjit dhe e kanë dorëzuar kërkesën në pajtim me afatet e përcaktuara në nenin 49 të Ligjit.

30. Përveç kësaj, Gjykata shqyrton nëse parashtruesi i kërkesës i ka përmbushur kriteret e pranueshmërisë të përcaktuara në paragrafin (2) të rregullit 39 (Kriteret e pranueshmërisë) të Rregullores së punës. Rregulli 39 (2) i Rregullores së punës përcakton kriteret në bazë të të cilave Gjykata mund të

shqyrtojë kërkesën, duke përfshirë kriterin që kërkesa të mos jetë qartazi e pabazuar. Rregulli 39 (2) në veçanti përcakton që:

Rregulli 39
(Kriteret e pranueshmërisë)

"(2) Gjykata mund ta konsiderojë kërkesën të papranueshme, nëse kërkesa është qartazi e pabazuar, sepse parashtuesi nuk dëshmon dhe nuk mbështetë në mënyrë të mjaftueshme pretendimin e tij."

31. Gjykata, fillimisht thekson që rregulli i lartcekur, bazuar në praktikën gjyqësore të Gjykatës Evropiane për të Drejtat e Njeriut (në tekstin e mëtejme: GJEDNJ) dhe të Gjykatës, i mundëson kësaj të fundit, që të shpallë kërkesa të papranueshme për arsye që ndërlidhen me meritat e një rasti. Më saktësisht, bazuar në këtë rregull, Gjykata mund të shpallë një kërkesë të papranueshme bazuar në dhe pas vlerësimit të meritave të saj, përkatësisht nëse e njëjta vlerëson se përmbajta e kërkesës është qartazi e pabazuar në baza kushtetuese, siç është përcaktuar në paragrafin (2) të rregullit 39 të Rregullores së punës.
32. Bazuar në praktikën gjyqësore të GJEDNJ-së por edhe të Gjykatës, një kërkesë mund të shpallet e papranueshme si "qartazi e pabazuar" në tërësinë e saj ose vetëm përkritazi me ndonjë pretendim specifik që një kërkesë mund të ngërthejë. Në këtë drejtim, është më e saktë t'iu referohet të njëjtave si "pretendime qartazi të pabazuara". Këto të fundit, bazuar në praktikën gjyqësore të GJEDNJ-së, mund të kategorizohen në katër grupe të veçanta: (i) pretendime që kualifikohen si pretendime "të shkallës së katërt"; (ii) pretendime që kategorizohen me një "mungesë të dukshme ose evidente të shkeljes"; (iii) pretendime "të pambështetura apo të paarsyetuara"; dhe në fund, (iv) pretendime "konfuze dhe të paqarta". (Shih, më saktësisht për konceptin e papranueshmërisë mbi bazën e një kërkesë të vlerësuar si "qartazi të pabazuar", dhe specifikat e katër kategorive të lartcekura të pretendimeve të kualifikuara si "qartazi të pabazuara", Udhëzuesin Praktik të GJEDNJ-së për Kriteret e Pranueshmërisë të 30 prillit 2020; pjesën III. Papranueshmëria bazuar në merita; A. Kërkesat qartazi të pabazuara, paragrafët 275 deri më 304).
33. Në kontekst të vlerësimit të pranueshmërisë së kërkesës, përkatësisht, në vlerësimin nëse e njëjta është qartazi e pabazuar në baza kushtetuese, Gjykata, fillimisht do të rikujtojë esencën e rastit që ngërthen kjo kërkesë dhe pretendimet përkatëse të parashtuesve të kërkesës, në vlerësimin e të cilave, Gjykata do të aplikojë standardet e praktikës gjyqësore të GJEDNJ-së, në harmoni me të cilën, në bazë të nenit 53 [Interpretimi i Dispozitave për të Drejtat e Njeriut] të Kushtetutës, ajo është e detyruar të interpretojë të drejtat dhe liritë themelore të garantuara me Kushtetutë.
34. Në këtë kontekst, Gjykata fillimisht rikujton që rrethanat e rastit ndërlidhen me kërkesëpadinë e parashtuesve të kërkesës, për kompensimin e dëmit material dhe jomaterial, si rezultat i vdekjes së njerëks së tyre, në aksidentin e trafikut në të cilin përgjegjës ishin e paditura e parë Kompania e Sigurimeve "Insig" dhe i padituri i dytë - Byroja Kosovare e Sigurimit. Gjykata Themelore e kishte miratuar pjesërisht si të bazuar kërkesëpadinë e parashtuesve të kërkesës duke detyruar të paditurat e lartcekura, që parashtuesve të kërkesës në mënyrë

solidare t'ua kompensojnë dëmin jomaterial dhe material të pësuar si pasojë e lëndimeve të shkaktuara në aksidentin e komunikacionit duke përfshirë: I/a Dëmin jomaterial për dhimbjet shpirtërore për vdekjen e anëtarit të familjes nënë-njerkës edhe atë: Hamzi Kaloshit për vdekjen e njerkës shumë prej 5.000 €; Daim Kaloshit për vdekjen e njerkës shumë prej 5.000 €; [...]. Duke vepruar sipas ankesave përkatëse, Gjykata e Apelit, e të cilën e konfirmon edhe Gjykata Supreme kishte refuzuar si të pabazuara kërkesëpadinë e parashtruesve të kërkesës, me të cilën kanë kërkuar që të detyrohen të paditurit që në emër të dëmit jo material për dhimbjet shpirtërore për vdekjen e anëtarit të familjes-njerkës, të kompensoheshin.

35. Parashtruesit e kërkesës e kontestojnë konstatimet e gjykatave të rregullta para Gjykatës, duke ngritur pretendime që ndërlidhen në esencë me garancitë procedurale të garantuara përmes nenit 31 të Kushtetutës në lidhje me neni 6 të KEDNJ-së, dhe duke vënë theks në mos arsyetimin e vendimit gjyqësor si dhe në interpretimin e gabuar të nenit 201 të LMD-së.
36. Përkitazi me pretendimet e parashtruesve të kërkesës, që lidhen me mos arsyetimin e vendimeve të Gjykatës së Apelit dhe Gjykatës Supreme, në rastin e tyre, Gjykata thekson se ajo tashmë ka një praktikë të konsoliduar sa i përket të drejtës për një vendim të arsyetuar gjyqësor, të garantuar me nenin 31 të Kushtetutës, në lidhje me nenin 6 të KEDNJ-së. Kjo praktikë është ndërtuar duke u bazuar në praktikën gjyqësore të GJEDNJ-së, përfshirë, por duke mos u kufizuar, në rastet: *Van de Hurk kundër Holandës*, Aktgjykimi i 19 prillit 1994; *Hiro Balani kundër Spanjës*, Aktgjykimi i 9 dhjetorit 1994; *Higgins dhe të tjerët kundër Francës*, Aktgjykimi i 19 shkurtit 1998; *Garcia Ruiz kundër Spanjës*, Aktgjykimi i 21 janarit 1999; *Hirvisaari kundër Finlandës*, Aktgjykim i 27 shtatorit 2001; *Suominen kundër Finlandës*, Aktgjykimi i 1 korrikut 2003; *Buzescu kundër Rumanisë*, Aktgjykimi i 24 majit 2005; *Pronina kundër Ukrainës*, Aktgjykimi i 18 korrikut 2006; dhe *Tatishvili kundër Rusisë*, Aktgjykimi i 22 shkurtit 2007. Për më tepër, parimet themelore sa i përket të drejtës për një vendim të arsyetuar gjyqësor janë elaboruar po ashtu në rastet e Gjykatës Kushtetues, duke përfshirë, por duke mos u kufizuar, në rastet: KI97/16, parashtrues “*IKK Classic*”, Aktgjykimi i 9 janarit 2018; KI72/12, *Veton Berisha dhe Ilfete Haziri*, Aktgjykimi i 17 dhjetorit 2012; KI22/16, *Naser Husaj*, Aktgjykimi i 9 qershorit 2017; dhe KI143/16, *Muharrem Blaku dhe të tjerët*, Aktvendim për papranueshmëri i 13 qershorit 2018.
37. Në parim, praktika gjyqësore e GJENDJ-së dhe ajo e Gjykatës Kushtetuese theksojnë se e drejta për një proces të rregullt gjyqësor përfshin të drejtën për një vendim të arsyetuar dhe se gjykatat duhet “*të tregojnë me qartësi të mjaftueshme arsytet në të cilat ato bazuan vendimin e tyre*”. Megjithatë, ky detyrim i gjykatave nuk mund të kuptohet si kërkesë për një përgjigje të hollësishme në çdo argument. Shkalla në të cilën zbatohet obligimi për të dhënë arsye mund të ndryshojë varësisht nga natyra e vendimit dhe duhet të përcaktohet në dritën e rrethanave të rastit. Janë argumentet thelbësore të parashtruesve të kërkesës që duhet të adresohen dhe arsyet e dhëna duhet të jenë të mbështetura në ligjin e aplikueshëm (Shih rastin e Gjykatës KI97, me parashtrues *IKK Classic*, cituar më lartë, paragrafi 45; Shih gjithashtu rastin e GJEDNJ-së *Hadjianastassiou kundër Greqisë*, Aktgjykim, i 16 dhjetorit 1992, paragrafi 33).

38. Në këtë drejtim, Gjykata do të shtjellojë nëse pretendimet e parashtresve të kërkesës për mungesë të një vendimi të arsyetuar gjyqësor, sa i përket Aktgjykimit të kontestuar, janë në përputhshmëri me garancitë procedurale të mishëruara në nenin 31 të Kushtetutës dhe nenit 6 të KEDNJ-së.
39. Gjykata rikujton se në Aktgjykimin [Ac.nr.1841/2013] të Gjykatës së Apelit, arsyetoi si në vijim: *“Lidhur me pjesën e ndryshuar të aktgjykimit të atakuar si në pikën I (një) të dispozitivit, sa i përket dëmit jo material për dhimbjet shpirtërore për vdekjen e anëtarit të familjes njerëz për paditësit Hamzi dhe Daim Kaloshi, Gjykata e Apelit, duke u kujdesur sipas detyrës zyrtare, për shkak se gjykata e shkallës së parë duke e vërtetuar në mënyrë të drejtë dhe të plotë gjendjen faktike, por gabimisht ka aplikuar të drejtën materiale me çka ka bërë ndryshimin e aktgjykimit në kuptim të dispozitës së nenit 195 paragrafi 1 pika (e) e lidhur me nenin 201 paragrafi 1 pika (d) e LPK-së, sepse ka gjetur se nuk ka shkelje esenciale të dispozitave të procedurës kontestimore, gjendja faktike është vërtetuar drejtë dhe plotësisht, por sipas kësaj gjendje faktike të vërtetuar nga gjykata e shkallës së parë është zbatuar gabimisht e drejta materiale. Gjykata e Apelit vendosi si në pikën I (një) të dispozitivit të këtij aktgjykimi duke e ndryshuar aktgjykimin e gjykatës së shkallës së parë për kategorinë e dëmit jo material për vdekjen e të ndjerës njerëz së tyre, pasi që duke u bazuar në dispozitën e nenit 201 të LPK-së [theksim i shtuar: duhet të jetë LMD-së], në mënyrë të qartë përcakton për të drejtën e personave që kanë të drejtë për kompensimin në të holla në rast të vdekjes: "Në rast vdekjes së ndonjë personi, gjykata mund t'ju gjykojë anëtarëve të familjes së tij të ngushtë (bashkëshorti, fëmijët dhe prindërit) kompensim të drejtë në të holla për dhimbjet shpirtërore të tyre", gjykata e shkallës së dytë e refuzoi si të pabazuar, pasi që në rastin konkret për paditësit Hamzi dhe Daim Kaloshi nuk iu njihet ky lloj i kompensimit sipas nenit të lartcekur. Mbi këtë bazë, gjykata duke e pasur parasysh praktikën e mirë gjyqësore, për këtë lloj të dëmit vendosi si në pikën një të dispozitivit të këtij aktgjykimi.”*
40. Mbi këtë vijë argumentimi, Gjykata vë theksin edhe në arsyetimin e Aktgjykimit të kontestuar të Gjykatës Supreme, më të cilin u refuzua kërkesa për revizion e parashtresve të kërkesës, si në vijim: *Gjykata e Apelit ishte e drejtë në zbatimin e nenit 200.1 dhe 2 të Ligjit për marrëdhënie detyrimore (LMD), Gazeta Zyrtare e RSFJ-se 29/78, 39/85 dhe 45/89 i cili përcakton se në rast vdekjes së ndonjë personi, gjykata mund t'ju gjykojë anëtarëve të familjes së tij të ngushtë (bashkëshorti, fëmijët dhe prindërit) kompensim të drejtë në të holla për dhimbjet shpirtërore të tyre. Kjo Gjykatë e konsideron si të drejtë vendimin e gjykatës së shkallës së dytë, pasi që në rastin konkret, sipas nenit të lartcekur, për paditësit Hamzi dhe Daim Kaloshi nuk iu njihet ky lloj i kompensimit për dhimbjet shpirtërore për shkak të vdekjes së njerëz së tyre. Nuk qëndron pretendimi lidhur me zbatimin e gabuar të këtij neni, duke theksuar se e ndjera Emine ishte e njëjtë sikur të ishte nënë, e cila është përkujdesur për ta që nga fëmijëria e hershme dhe që nga atëherë kanë krijuar lidhje të fortë emocionale, dhe ata si të mitur nuk e kanë njohur nënën e tyre, mirëpo tani të ndjerën Emine e kanë thirrur nënë, për arsye se nuk ekziston dispozita ligjore me të cilën do të njihej e drejta për thjeshtërit pavarësisht nga lidhjet e tyre emocionale. Poashtu, është i pabazuar pretendimi në revizion sa i përket neneve 295 dhe 296 të Ligjit për familjen në Kosovë (LFK) i cili rregullon detyrimet e njerëz-*

ës ndaj thjeshtërit-ës, detyrimet që ofrojnë mbajtje financiare, mirëpo këto dispozitat nuk kanë të bëjnë me kompensimin jomaterial për të cilat zbatohen dispozitat e Ligjit detyrimor, e i cili nuk parasheh një gjë të tillë. Lidhur me si më sipër, kërkesëpadia e paditësve Hamzi dhe Daim Kaloshi, sa i përket kompensimit jomaterial në kuptim të dhimbjeve shpirtërore për shkak të vdekjes së njerëzës, mbetet i pabazuar.

41. Për sa më sipër, Gjykata vë në pah se nenin 31 i Kushtetutës dhe neni 6 i KEDNJ i detyron gjykatat të japin arsye për vendimet e tyre, por kjo nuk nënkupton një përgjigje të hollësishme për çdo pretendim dhe argument të palëve (Shih rastet e GJEDNJ-së: *Van de Hurk kundër Hollandës*, kërkesa nr. 16034/90, Aktgjykim i 19 Prillit 1994, paragrafi 61; *García Ruiz kundër Spanjës* [DHM], cituar më lartë, paragrafi 26; *Jahnke dhe Lenoble kundër Francës*, kërkesa nr. 40490/98, Vendim për paranueshmëri i 29 gushtit 2000; *Perez kundër Francës* [DHM], kërkesa nr. 47287/99, Aktgjykim i 12 shkurtit 2004, paragrafi 81). Ky qëndrim është mbajtur vazhdimisht nga Gjykata Kushtetuese (Shih rastet e Gjykatës KIO6/17, cituar më lart, paragrafi 38; KI122/16, cituar më lart, paragrafi 58; dhe KI49/19, cituar më lart, paragrafi 49).
42. Rrjedhimisht, Gjykata konsideron se gjykatat e rregullta kanë përmbushur detyrimin e tyre kushtetues për të ofruar një arsyetim të mjaftueshëm ligjor përkitazi me kërkesat dhe pretendimet e parashtruesve të kërkesës lidhur me zbatimin e drejtë të nenit 201 të LMD-së. Për rrjedhojë, Gjykata konsideron se parashtruesit e kërkesës kanë përfituar nga e drejta e tyre për të pranuar vendim të arsyetuar gjyqësor, në pajtim me nenin 31 të Kushtetutës, në lidhje me nenin 6 të KEDNJ-së.
43. Përkitazi me pretendimin e parashtruesve të kërkesës se Gjykata Supreme ka bërë interpretime të gabuara ligjore, Gjykata rithekson se, në parim, çështje që ndërlidhen me konstatimin e fakteve në procedura gjyqësore dhe interpretimin e ligjeve, janë në juridiksionin e gjykatave të rregullta. Gjykata ka përsëritur vazhdimisht se nuk është detyrë e saj të merret me gabimet e faktit ose të ligjit që pretendohet të jenë bërë nga gjykatat e rregullta (ligjshmëria), përveç dhe për aq sa ato mund të kenë shkelur të drejtat dhe liritë e mbrojtura me Kushtetutë (kushtetutshmëria). Ajo vetë nuk mund të vlerësojë ligjin që ka bërë që një gjykatë e rregullt të miratojë një vendim në vend të një vendimi tjetër. Nëse do të ishte ndryshe, Gjykata do të vepronte si gjykatë e “*shkallës së katërt*”, që do të rezultonte në tejkalimin e kufijve të vendosur në juridiksionin e saj. Në të vërtetë, është roli i gjykatave të rregullta t’i interpretojnë dhe zbatojnë rregullat përkatëse të së drejtës procedurale dhe materiale (Shih rastet e Gjykatës: KI198/18, me parashtrues *Osman Mazreku*, Aktvendim për Papranueshmëri i 18 shkurtit 2020, paragrafi 76; KI122/16, parashtrues *Riza Dembogaj*, Aktgjykim i 6 qershorit 2018, paragrafi 57; KI70/11, parashtrues të kërkesës *Faik Hima, Magbule Hima dhe Besart Hima*, Aktvendim për papranueshmëri, i 16 dhjetorit 2011; dhe KIO6/17, parashtrues *L. G. dhe pesë të tjerët*, Aktvendim për papranueshmëri, i 25 tetorit 2016, paragrafi 37; shih gjithashtu rastin e GJEDNJ-së: *García Ruiz kundër Spanjës*, kërkesa nr. 30544/96, Aktgjykim i 21 janarit 1999, paragrafi 28).
44. Në rrethana të tilla, duke marrë parasysh pretendimet e ngritura nga parashtruesit e kërkesës dhe faktet e paraqitura nga ta, si dhe arsyetimet e

Gjykatës së Apelit dhe Gjykatës Supreme të shtjelluara më lart, Gjykata konsideron se parashtruesit e kërkesës nuk dëshmojnë dhe nuk mbështesin në mënyrë të mjaftueshme pretendimin e tyre se gjykatat e rregullta mund të kenë aplikuar ligjin në mënyrë qartazi të gabuar, duke rezultuar në konkluzione arbitrare apo qartazi të paarsyeshme për parashtruesit e kërkesës. Rrjedhimisht, pretendimet e tyre për interpretimin dhe aplikimin e gabuar të ligjit të aplikueshëm kualifikohen si pretendime që bien në kategorinë e "*shkallës së katërt*" dhe si të tilla, reflektojnë pretendime në nivel të ligjshmërisë dhe nuk janë argumentuar në nivel të kushtetutshmërisë. Për pasojë, këto pretendime të parashtruesve të kërkesës janë qartazi të pabazuara në baza kushtetuese, siç është përcaktuar përmes paragrafit (2) të rregullit 39 të Rregullores së punës.

45. Gjykata rikujton se parashtruesit e kërkesës gjithashtu pretendojnë shkelje të nenit 54 të Kushtetutës. Lidhur me këtë pretendimin, Gjykata rikujton që ajo tashmë ka një praktikë shumë të konsoliduar përmes të cilës vazhdimisht ka theksuar se vetëm përmendja e një neni të Kushtetutës, pa arsyetim të qartë dhe adekuat se si është shkelur ajo e drejtë, nuk mjafton për të ngritur një kërkesë kushtetuese të arsyetuar dhe për të aktivizuar sistemin mbrojtës që ofron Kushtetuta dhe Gjykata Kushtetuese, (Shih, *mutatis mutandis*, rastet e Gjykatës K102/18, parashtrues *Qeveria e Republikës së Kosovës [Ministria e Mjedisit dhe Planifikimit Hapësinor]*, Aktvendim për papranueshmëri, i 20 qershorit 2019, paragrafin 36; dhe K195/19, parashtrues *Ruzhdi Bejta*, Aktvendim për papranueshmëri, i 8 tetorit 2019, paragrafët 30-31).
46. Në rrethanat e rastit konkret, parashtruesit e kërkesës përtej referimit në nenin e lartcekur të Kushtetutës dhe përtej formulimit të pretendimeve në formë të përgjithësuar, nuk kanë argumentuar në mënyrë të qartë dhe adekuate se si mund të jetë cenuar ky nen përmes Aktgjykimit të kontestuar. Prandaj, Gjykata konsideron se pretendimet e parashtruesve të kërkesës për shkelje të nenit 54 të Kushtetutës, bien në kategorinë e pretendimeve "*të pambështetura apo paarsyetuara*" dhe si të tilla të njëjtat janë qartazi të pabazuara në baza kushtetuese, siç është përcaktuar përmes paragrafit (2) të rregullit 39 të Rregullores së punës.
47. Si përfundim, Gjykata konstaton se kërkesa e parashtruesve të kërkesës është qartazi e pabazuar në baza kushtetuese dhe deklarohet e papranueshme, në pajtim me paragrafin 7 të nenit 113 të Kushtetutës dhe rregullin 39 (2) të Rregullores së punës.

PËR KËTO ARSYE

Gjykata Kushtetuese e Republikës së Kosovës, në pajtim me nenin 113.1 dhe 113.7 të Kushtetutës, nenin 20 të Ligjit dhe rregullat 39 (2) dhe 59 (2) të Rregullores së punës, më 5 maj 2021, njëzëri

VENDOS

- I. TË DEKLAROJË kërkesën të papranueshme;
- II. T'UA KUMTOJË këtë Aktvendim palëve;
- III. TË PUBLIKOJË këtë Aktvendim në Gazetën Zyrtare, në pajtim me nenin 20.4 të Ligjit; dhe
- IV. Ky Aktvendim hyn në fuqi menjëherë.

Gjyqtari raportues

Safet Hoxha

Kryetarja e Gjykatës Kushtetuese

Arta Rama-Hajrizi